

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
 เมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘
ลงได้จริงในหัวใจแล้วไม่หวั่นกับอะไร

ทองคำที่ได้ตั้งแต่วันที่ ๓๐ มิถุนา ถึงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ได้ทองคำ ๑๔ กิโล ๒๕ บาท ๖๘ สตางค์ ทองคำที่ได้หลังมอบแล้วที่ยังไม่ได้หลอม ๒๑ กิโล ๑๒ บาท ๗๕ สตางค์ ที่หลอมแล้ว ๑๒๕ กิโล เท่ากับ ๑๐ แท่ง รวมทั้งหมดได้ทองคำประเภทน้ำไหล ชิม ๑๔๖ กิโล ๑๒ บาท ๗๕ สตางค์ นั้นเห็นไหมล่ะ ถ้าเราไม่พูดถึงอันนี้ ไม่สนใจอันนี้ ทองคำ ๑๔๖ กิโล ๑๒ บาท ๗๕ สตางค์ ซึ่งได้แล้วเวลานี้จะไม่มีเลย

ไปกรุงเทพฯ คราวนี้ตอนค่ำๆ ตั้งแต่ค่ำวันที่ ๓๐ มิถุนา จนกระทั่งวันที่ ๑๙ กรกฎาคม เทศน์ ๒๐ กัณฑ์ นี่หมายถึงเทศน์ตอนค่ำ ลักษณะเป็นการตั้งใจเทศน์ ตอนเช้า เทศน์สะเปะสะปะตีโน้ตโน้ตนี้เอาแน่ไม่ได้ แต่กลางคืนเทศน์จริงๆ นั้นละ มีเด็ดมีเผ็ดมีร้อนเหมือนกันบางวันๆ แล้วแต่เรื่องจะมาสัมผัส ตั้ง ๒๐ วัน ออกวิทย์ในเวลานี้เลยนะ ที่เทศน์เวลานั้นที่สวนแสงธรรม ออกขณะนั้นเลย แล้วออกทั่วไปหมด ตั้งแต่วันที่ ๓๐ มิถุนาเรื่อย จากนั้นก็ไปเทศน์ที่อื่นๆ ดูเหมือน ๕ ครั้ง

เทศน์ที่ไหนออกวิทย์ทั้งนั้นละเวลานี้ เพราะวิทย์เรามีอยู่ทั่วไป กระจายออกไปหมด ทำให้ภูมิใจไปด้วยนะ สมเจตนาที่เราคิดไว้ ผิดไหม คือการช่วยชาติคราวนี้ เอ้อ คราวนี้คราวธรรมะจะได้กระจายออกสู่จิตใจของพี่น้องชาวพุทธเราในเมืองไทย เราพูดเอาเมืองไทย ยังไม่พูดเมืองนอกนะ วัตถุประสงค์เผย ใครก็ทราบว่ามีพี่น้องทั้งหลายก็คือ นำสิ่งที่พาให้ล่มจม คือสมบัติเงินทองข้าวของจะพาพี่น้องชาวไทยให้ล่มจม ไม่ได้คิดถึงศีลธรรมเป็นตัวการสำคัญพาให้ล่มจม พาศีลธรรมก็จม เขาไม่ได้คิดแต่เราคิดหมด ไม่ผิด บอกว่า เอ้อ คราวนี้ละเป็นคราวที่ธรรมะจะได้เข้าสู่ใจของพี่น้องชาวไทยเรา ตามกันไปกับวัตถุประสงค์

ไปเทศน์ที่ไหนก็เทศน์ เขานิมนต์ไปรับผ้าป่างานไหนๆ ธรรมะไปงานนั้นๆ เรื่อย แล้วกระจายไปเรื่อยๆ วัตถุประสงค์หยุดไปแล้ว ธรรมะไม่หยุดนะ ยิ่งกระจายออกไปๆ จนกระทั่งเมืองนอก เขาพูดถึงเรื่องเขามีความอบอุ่น ชาวไทยเรานี้แหละไปอยู่เมืองนอก เช่นไปอยู่สหรัฐ ไปอยู่เมืองนอกเหงาหงอย วังนั้น คือไม่ได้เหมือนเมืองไทยเรา เมืองไทยเราเป็นเมืองเด็กทั่วประเทศ ไปที่ไหนเกาะกันเลยพันกันเลย เหมือนหมาน้อย เข้าใจไหม แต่เมืองนอกตัวใครตัวเรา เฉย ที่นี้ไม่คุยกับใครได้มันก็เหงา พอได้ฟังธรรมทางอินเทอร์เน็ตหรืออะไรนี้ เลยเอาธรรมเป็นเพื่อน เพลินสบาย ไม่เที่ยวหาเพื่อนหาฝูงที่ไหนแหละ นั้นเขาบอกมานะ ก็เป็นอย่างนั้น

ธรรมเป็นของเล็กน้อยเมื่อไร ยังบอกแล้วว่าไปที่ไหนเห็นที่นั่น นี่ก็บอกว่าคราวนี้เป็นคราวที่ธรรมจะได้กระจายออกทั่วประเทศไทยของเรา ไปพร้อมกันกับด้านวัตถุในการช่วยชาติคราวนี้ ที่นี้การช่วยชาติทางด้านวัตถุก็รู้สึกว่าจะเบาบางลงๆ เรียกว่าหยุดอันนี้เหมือนว่าหยุดนั้นแหละ แต่ธรรมะไม่หยุด ออกเรื่อย ๆ เดียวนี้กระจายออกทางวิทยุ มีทุกแห่งทุกหน ออกไปหมดนั้นแหละ ธรรมะของเราเราพูดจริง ๆ เราไม่ได้พูดแบบลูป ๆ คล่า ๆ ไปหาเอาโน้นเอานี้ละ เราก็เรียนมาจนเป็นมหา นั้นพัตมหา อวดเสียบ้างชีวิตนี้ ครั้นแล้วมาอยู่ที่นี่หมด

พระไตรปิฎก ๆ ถอดออกจากหัวใจพระพุทธเจ้า นั้นละพระไตรปิฎกใหญ่อยู่ตรงนั้น ออกไป ๘๔,๐๐๐ พระธรรมชั้นตรี นั้นเพียงพอประมาณ ออกเป็น ๓ ปิฎก พระวินัยปิฎก พระสุตตันตปิฎก พระอภิธรรมปิฎก ออกกระจายมาให้เรียนปิฎกในตู้ในหีบทุกวันนี้ละ ออกจากพระไตรปิฎกใหญ่ของพระพุทธเจ้า จากนั้นรองลงมาก็พระไตรปิฎกย่อยลงมาก็คือพระสาวกทั้งหลาย ออกจากนี้ ๆ แม่ย่าที่นี้ละ เราที่เรียนมา ผู้ที่ไปจดไปจำไปจดจารึกออกมานั้นเป็นคนมีกิเลส มีลูป ๆ คล่า ๆ มีสูง ๆ ต่ำ ๆ ถ้าจะไปถึงเกาะสำคัญควรที่จะทำลายก็เกรงกิเลส ๆ อ่านไปตามนั้นรู้ทันทีนะ ใครเป็นคนจดจารึกคัมภีร์เหล่านี้มา อ่าน ๆ ดูก็รู้ มันรู้ในจิตนี้แหละไม่อวด

ถ้าเป็นคนปุถุชนแต่งไว้แล้วอย่างไรก็ต้องหลบหลีก มีสูงมีต่ำอยู่ในนั้นแหละ ถ้าเป็นพระอรหันต์แต่งจดออกมาแล้วผางเลย ฟุ้ง ๆ เรียกว่าธรรม ไม่มีสูงมีต่ำ ตรงแนว ๆ ที่นี้ยื่นเข้ามาหาธรรมภายในใจ ตรงแนว อย่างภาษาที่พูดกับพี่น้องทั้งหลาย เทศน์ทั่วประเทศไทยเวลานี้ภาษานี้เราไม่ได้มีนะแต่ก่อน การเทศน์ว่าการจากการเรียนมานั้นก็เหมือนบรรดาพระสงฆ์ทั้งหลายท่านเทศน์ เราก็เทศน์แบบนั้น มันก็เป็นไปตามนั่นเองแหละ ไม่ได้มีเจตนาแหละมันหากเป็นไปตาม ที่ศึกษาเล่าเรียนมาก็ไปตามตำรับตำรา อ่านไปลูปไปคล่าไป ๆ อย่างนั้น

เอาที่นี้ยื่นเข้ามาภาคปฏิบัติ ภาคปฏิบัติรู้มากรู้่น้อยมันจริงจัง ๆ แม่ย่า ๆ ขึ้นทางนี้ละ มากเข้าเท่าไรแม่ย่า ๆ สุดท้ายอยู่ที่นี่หมดเลย พูดให้มันเต็มยศเสีย มันอยู่ที่นี้หมด พอจะเทศน์อะไร ๆ นี้่ออกจากนี้ทั้งนั้น ๆ ไปเลย นี้ละพระไตรปิฎกในพระไตรปิฎกนี้ถอดกิเลสออกหมดแล้ว ถอนกิเลสออกหมดเหลือแต่ธรรมล้วน ๆ จึงออกเป็นความจริงล้วน ๆ เลย ที่นี้สำนวนโวหารที่เทศน์ แต่ก่อนตามตำรับตำรา นั้นก็เทศน์หลบไปหลีกมาอยู่อย่างนั้น แต่ภาษาธรรมเวลามันเป็นขึ้นมาขึ้นไปพูดอย่างอื่นไม่ได้ นี้ละที่นี้มันจะเปลี่ยนโวหารนะ พอเจอเข้าตรงไหนเราจะหลีกไปพูดอย่างอื่นไม่ได้ ๆ ชัดกับความจริง ๆ มากน้อยลึกลงตื้นหยาบละเอียดของธรรมทั้งหลายเป็นยังงี้ ๆ จะหลีกไปไม่ได้ละที่นี้ ก็ต้องออกตามนั้น ๆ ที่นี้สำนวนโวหารมาให้โลกที่ชินต่อสำนวน

ของกิเลสไฟเพราะเพราะพรึ่่งนั้นเลยสะท้อนใจนะ เอ๊ะ ทำไมท่านเทศน์อย่างนั้น ทำไมท่านเทศน์อย่างนี้ นี่ความจริงของธรรม

เราก็เรียนมาแล้ว เทศน์แต่ก่อนก็เทศน์อย่างนั้น เวลามาเจอธรรมะภายในนี่เป็นยังไง จะออกอย่างอื่นไม่ได้นะ มันเป็นเครื่องบีบบังคับอยู่ในตัว เป็นอย่างนี้ต้องพูดอย่างนี้ๆ ทีนี้เวลาออกสู่ภายนอกก็ดังที่เห็นนี่ละ เขาว่าหลวงตาบัวเทศน์เป็นขวานผ่าซากๆ แต่ก่อนก็ไม่เป็นอย่างนี้ ที่เป็นก็เป็นเพราะความจริงที่อยู่ในใจ รู้อย่างนี้เห็นอย่างนี้แล้ว เวลาออกมาจะเปลี่ยนจากนี้ไม่ได้มันขัดกันๆ เป็นยังไงก็ต้องว่าอย่างนั้น ทีนี้ก็ตรงไปตรงมาก็เลยกลายเป็นขวานผ่าซากไป ให้เข้าใจ ยิ่งเป็นเทศน์ธรรมะสูงไปหาสูงสุดด้วยแล้วยิ่งฟังเลยเทียว

นี่ละธรรมะพระพุทธเจ้า ลงได้จริงในหัวใจแล้วไม่เคยหวั่นกับอะไร ในโลกอันนี้ไม่มีสิ่งที่จะหวั่นจะไหวจะขยะหรือจะครั่นคร้าม ไม่มี สามโลกธาตุครอบหมดเลย ธรรมะสูงไปหมด ย่นลงมาจะไปเทศน์ในสมาคมใดสูงต่ำขนาดไหนอย่างนี้ ว่านี่สมาคมคนชั้นสูง ชั้นนั้นชั้นนี้ ชั้นไหนธรรมะก็ครอบหมดแล้ว มองดูสมาคมนี้คนที่มาฟังนี้เป็นคนประเภทใดที่จะเอาผลจากการแสดงธรรม จะมาลงจุดนี้ ไม่ได้ไปว่า สมาคมนี้นี้เป็นสมาคมคนชั้นสูง ชั้นนั้นชั้นนี้อะไร ไม่มี มีแต่กลุ่มนี้สมาคมนี้งานนี้ คนจะได้รับผลประโยชน์เล็กน้อยเพียงไรตามธรรม จะเป็นธรรมประเภทใดออกרבกันไม่ให้เสียประโยชน์ ส่วนมากก็กลายเป็นแกงหม้อใหญ่ไปเสีย ก็อย่างนี้แหละ ไม่ได้มีนะว่าสูงๆ ต่ำๆ อะไร ไปตรงไปตรงมาตามเหตุตามผล

ถ้าผู้ปฏิบัติมีแทรกอยู่นั้นๆ มากเข้า ธรรมะจะกลายเป็นแกงหม้อเล็กแทรกกันไปๆ ถ้ามีแต่ผู้ปฏิบัติล้วนๆ เกี่ยวกับเรื่องศีล สมาธิ ปัญญา วิชาวิมุตติแล้วฟังเลยเทียวไม่ต้องบอก เทศน์อันนี้ยังเทศน์ง่ายไม่ใช่แก้งพูดนะ คือมันคล่องไปเลย ฟังๆ เลย นี่ละธรรมในใจเป็นอย่างนั้น แล้วมาเทศน์ว่าการสอนพี่น้องทั่วประเทศไทยและทั่วโลกนี้เราแน่ใจร้อยเปอร์เซ็นต์ ไม่ผิดบอกตรงๆ เลย เพราะถอดออกจากหัวใจที่ถูกต้องแล้วโดยสมบูรณ์ ถูกต้องแล้วยังไม่แล้ว ยังสมบูรณ์อีก ออกไปบทธิดบาบใด ไม่เคยสงสัยว่าเทศน์ตรงนั้นผิดไปพลาดไป ไม่เคยมี ออกสำเร็จรูปพอดีๆ ไปเลยตามชั้นของธรรม

นี่ละธรรมพระพุทธเจ้าจำอยู่ครอบโลกธาตุนี้ ให้ปฏิบัติธรรมที่จำอยู่ครอบโลกธาตุจะเข้ามาสัมผัสใจ พอเข้าสัมผัสใจแล้วใจจะตื่นตัวขึ้นมา จะมีความรู้สึกแปลกๆ จากอารมณ์มูตรคุณทั้งหลายที่มันคลุกเคล้าอยู่ทั่วทุกตัวสัตว์ พวกมูตรพวกคุณคือกิเลสธรรมแทรกเข้าไปนี่เรียกว่าเป็นธรรมโอสถที่เลิศเลอ แทรกเข้าไปบีบจะเป็นเครื่องตื่นใจทันที ตื่นใจๆ เข้าไป แล้วก็ตื่นเนื้อตื่นตัว ตื่นเรื่อยไปเลยทีนี้ จนกระทั่งผลสุดท้ายตื่น

ขนาดที่ว่าไม่กินไม่นานเข้าไปแล้ว ฟุง ๆ เลย มีแต่จะให้หลุดพ้นโดยถ่ายเดียว ๆ โทษภัยของวัฏจักรนี้มีมากขนาดไหน เต็มหัวใจ คุณค่าแห่งความหลุดพ้นมีมากขนาดไหน เต็มหัวใจด้วยกัน เมื่อต่างอันต่างเต็มหัวใจแล้วจะฟุงเลยทันที อยู่ไม่ได้รอไม่ได้ คอขาดขาดไป ให้อ้อยไม่ได้เลย นี่ละธรรมชาติประเภที่จะล้างวัฏฏานออกจากหัวใจ

การเกิดแก่เจ็บตาย นอนตายทับกันอยู่ก็มีอะไร ตายก็ภพก็ชาติไม่ใช่ภพเดียวชาติเดียวเพียงมนุษย์นี่นะ ออกจากนี้ไปเป็นภพชาติของสัตว์อะไร ๆ ประเภทต่าง ๆ ใจของเราดวงเดี่ยวนี่ละ มันแล้วแต่กรรม กรรมเป็นผู้ชักจูงให้ไป ถ้าทำกรรมดีกรรมดีก็ดีขึ้นเลย ถ้าทำกรรมชั่วกรรมชั่วก็ขึ้นเลย ใครจะลบล้าง เอา ลบล้างไปเถอะนะ ลบล้างเจ้าของ ทำลายเจ้าของทั้งนั้น พระพุทธเจ้าไม่ได้เทศน์ลบล้างใครทำลายใคร เทศน์ส่งเสริมสัตว์โลกเท่านั้น แล้วจะไปลบล้างความจริงของพระพุทธเจ้านี้ตายทั้งหมดแหละ จมเลย พวกกันจ่านะทุกคน ๆ

เราเกิดมาได้พบพุทธศาสนานี้เลิศเลอสุดยอดแล้ว ไม่มีเคลื่อนคลาดพุทธศาสนา สอนเป็นแถวเป็นแนว วิธีการทุกอย่าง ๆ เป็นแบบเป็นฉบับตลอด เช่นอย่างพระ หน้าที่ของพระทำอย่างไร กฎของพระเป็นอย่างไร เรียบไปเลย นั้น กฎของพุทธศาสนา ท่านสอนอย่างนั้น ไม่ได้สอนสุมสุมสุมทำ ทำสุมสุมสุมทำตามใจชอบนะ สอนตามหลักความจริงคือธรรมคือวินัย ผู้ปฏิบัติก็ทำตามนั้น ๆ เช่นอย่างพระ ปฏิบัติอย่างไรเรื่องของพระ หน้าที่ของพระ ข้อบังคับของพระ กฎของพระ ปฏิบัติอย่างไร ท่านมีแบบมีฉบับมาโดยลำดับ พุทธศาสนาเป็นแบบเป็นฉบับทั้งภายในนอกภายใน ไม่ได้เรรวน ไม่ได้หลกลอยตรงเป้ง ๆ เวลาปฏิบัติตรงเป้งก็เข้าสู่ความจริง ๆ

นี่เราก็ได้เทศน์สอนโลกมาตอนที่ออกช่วยชาติบ้านเมืองเป็นเวลา ๗ ปีนี้ เทศน์ไม่หยุดไม่หย่อน พอที่พี่น้องทั้งหลายได้เข้าใจบ้างก็เนื่องจากการช่วยชาติคราวนี้ ที่ว่าเอาละธรรมะคราวนี้จะเริ่มออกแหละ โลกเขาไม่ได้คิดนะ เราคิดคนเดียว วัตถุประสงค์อย่างแจ่มชัดทั่วประเทศไทย ช่วยชาติก็คือช่วยด้านวัตถุ ด้านวัตถุจะพาชาติให้ล่มจม นี่ความเห็นของโลก แต่ความเห็นของธรรมก็คือจิตใจที่ขาดธรรมทั้งหลายนั้นจะพาให้ล่มจม พาให้สิ่งทั้งหลายล่มจมไปหมด เพราะจิตใจต่ำ ใช้ไม่รู้จักประมาณ จิตใจที่ต่ำทราวมไม่มีเหตุมีผลไม่มีหลักมีเกณฑ์ การอยู่การกินการใช้สอยต่าง ๆ ไม่มีประมาณ การมีประมาณคือธรรมแทรกเข้าไป อะไรพอดีพอดี อะไรควรไม่ควร เรื่องของธรรมจะแทรกเข้า ๆ รู้จักประมาณ

เรื่องนิสัยนี้เป็นเรื่องของกิเลสส่วน ๆ เห็นอะไรคว้ามับ ๆ นี่ละจะพาให้ล่มจมจากจิตใจอันนี้ เราว่าวัตถุสมบัติเงินทองข้าวของจะพาโลกให้ล่มจม อันนี้โลกเห็นตั้งแต่ภายนอก แต่ภายในนั้นอะไรพาให้สิ่งเหล่านี้ล่มจม ก็มาจากหัวใจ นั่น หัวใจมันล่มจม

แล้วก็ลากสิ่งเหล่านี้ให้ล่มจม แล้วก็ลากคนทั้งประเทศให้ล่มจม พวกกันจำเอานะ การฟื้นฟูชาติ วัตถุประสงค์ฟื้นฟูขึ้นมา จิตใจก็ต้องฟื้นฟูขึ้นมาด้วยกัน ถ้าจิตใจไม่ฟื้นฟูมันจะเจริญขนาดไหนจมนั่นแหละ ถ้าจิตใจฟื้นฟูแล้วจะค่อยพยุงตัวขึ้นได้ๆ พวกกันจำเอานะ

คนเราเกิดมาใครจะเกิดกับกองบุญกองกุศลกองมรรคผลนิพพาน มันก็เกิดมาจากท้องแม่เหมือนกันหมดจะรู้ภาษาอะไร ก็ไปตามพ่อแม่ผู้ปกครองหรือผู้เกี่ยวข้อง เขาทำอย่างไรก็ทำติดกันไปๆ จนกระทั่งกลายเป็นนิสัยในเรื่องไม่มีเหตุมีผล นี่ละนานเท่าไร ที่นี้พอธรรมแทรกเข้าไปๆ มันจะค่อยเป็นเครื่องตื่นเนื้อตื่นตัว ปรับปรุงตัวเองให้ดีขึ้นๆ เรื่องธรรมไม่ใช่เรื่องเล็กน้อยนะ ถ้าขาดเสียเมื่อไรแล้วไม่ได้เรื่องแหละ แม้แต่ประกอบความ پاکเพียร สติธรรมเท่านั้นเป็นสำคัญ ขาดสติความเพียรไม่ก้าวแล้ว จะเดินจงกรมจนขาหักก็ไม่ได้เรื่องอะไรถ้าสติขาด ถ้าสติไม่ขาดอยู่ไหนเป็นความเพียรหมด มีสติอยู่แล้วกิเลสไม่เกิด เมื่อมีสติอยู่มันจะเป็นคลื่นเทือกคลื่นทะเลก็ตาม สติห้ามปุ๊บได้เลย สติเป็นสำคัญมากนะ ให้พากันตั้งอกตั้งใจปฏิบัติ ไม่งั้นจะเหลวแหลกแหวกแนวไปอีกนะ

การช่วยชาติคราวนี้นับว่าได้ผลพอสมควร สมบัติเงินทองก็ได้พอประมาณ และอรรถธรรมเวลานี้ก็กำลังกระจาย เฉพาะวิทยุนี้กระจายไปทุกแห่งทุกหน ตั้งวิทยุขึ้นดูเหมือนทุกภาคแล้วมั้งเดี๋ยวนี้ มีทุกภาคแล้วเดี๋ยวนี้ มากน้อยต่างกัน ต่อไปจะค่อยๆ กระจายๆ ออกไป ธรรมะนี้เป็นของจริง ออกที่ไหนไม่มีการจัดจางหรือจืดชืด ตรงเป้งๆ ผู้มุ่งธรรมมุ่งธรรมแล้วมันจะซึมซาบเข้าไปในใจทันทีๆ เฉพาะที่เราเทศน์นี้เรียกว่าเราเทศน์สดๆ ร้อนๆ ถอดออกมาจากหัวใจไปเทศน์ทั้งหมดเลย แต่ก่อนเราก็เรียน เรียนมา อันนั้นหายไปหมดนะ กลับมาอยู่ที่นี่หมดเลย ที่เราเรียนมานั้นมานี้ ตำรานี้ตำรานี้ ไปนั่นไปนี่ เรียนแต่ก่อน เทศน์ต้องวิ่งใส่ตำรา เวลาเราเรียนหนังสือยังไม่ได้ปฏิบัติ เวลาเทศน์จิตไม่ได้เข้านะ เทศน์นี้วิ่งใส่ตำรา คัมภีร์นั้นคัมภีร์นี้ เอาภาชิตนั้นมายก ภาชิตนี้มายก แปลงๆ ปลายๆ ไปอย่างนั้นแหละ

เวลาเรียนยังไม่ได้ของจริง มันก็เอาแต่ร้องแต่รอย จับร้องจับรอยมานี้ของจริงของจริงอะไรก็รอยมัน กับตัวจริงมันต่างกันเข้าใจไหมละ ที่นี้พอจับตัวได้แล้วรอยปล่อยหมด เหมือนเราตามรอยโค ตามไปๆ ก็ตามรอยนี้แหละไป รอยนี้จะต้องไปถึงตัวโค ตามรอยเข้าไปๆ ถึงตัวโคแล้วปล่อยเลย นี่ตามตำรับตำราตามเข้าไปด้วยภาคปฏิบัติ ตามเข้าไปๆ พอถึงตัวจริงแล้ว เรื่องตำรานั้นมาอยู่นี้แล้ว มาอยู่ในตัวปล่อยเลยๆ อย่างนั้นแหละ

วันนี้พูดเพียงเท่านั้นละนะ ก็เห็นมากพอสมควรแล้ว นี่พอจะว่าเที่ยงครึ่งละจะออกเดินทางไปเทศน์ที่วัดอรุณบรรพต กลับมาก็ค่ำแหละวันนี้มากอยู่คน มันก็ต้อง

เทศน์ทุกวันอย่างนี้ละ เต็ม ต้องเทศน์ ถ้าไม่มีคนฉันแล้วไปเลย เนาะต่างกันนะ ไม่มีคนฉันแล้วไปเลย อยู่ในป่าในเขาไปภาวนาล้วนๆ ไม่มีคนนะ ไปบิณฑบาตก็มาฉันกลางทาง บิณฑบาตบ้านเขาสีห้าหลังคาเรือน เขาใส่มาให้แล้วมีอะไรหรือไม่มีอะไรก็แล้วแต่ พอมาถึงกลางทางหินดานหินลาด แล้วมีแอ่งน้ำอยู่นั้น ก็ฉันอยู่นั้น. พอฉันเสร็จแล้ว อาหารที่เศษเหลือเอาไปวางไว้ตามป่า กระจอก กระแตมีเยอะนะ เอาไปไว้เป็นจุดๆ กระจอกกระแตมากิน ล้างบาตรเสร็จเรียบร้อยแล้วสะพายบาตรขึ้นเขาเลยๆ เจียบไม่ได้คุยกับนั่นคุยกับนี่นะ

(แม่ชีจรัรินทร์ เกตุวงษ์ นางสาวกอบกุล เกตุวงษ์ ญาติพี่น้อง น้อมถวายทองคำหนัก ๑๐ บาทครึ่ง ร่วมสร้างเจดีย์วัดอโศก ๑๐,๐๐๐ บาทครึ่ง) ทองคำวันนี้ได้ ๒๐ บาท ๕๐ สตางค์ โนนะเห็นไหม วันนี้ทองคำเราตั้ง ๒๐ บาท ๕๐ สตางค์ นี่ละน้ำไหลซึมค้อยไหลเข้ามาๆ เราตายแล้วพี่น้องลูกหลานไทยเราก็จะบอบอ้อนๆ เราทำให้พี่น้องไทยลูกหลานไทยเรา เราไม่ได้ทำให้เรา ดิตดินอยู่นี้เพื่อชาติไทยของเรา พยายามพุงๆ ให้มีฐานะพออยู่พอเป็นไป มองดูหน้าเขาหน้าเราเต็มหูเต็มตา ไม่ได้มองดูแบบมองสองสสิ่ง เคยเห็นไหมมองสองสสิ่ง มองเขาเต็มหน้าไม่ได้ เรามันอาภัพ มองแค่สองสสิ่ง ถ้าตาก็หลับ คือมองสองตาไม่ได้ ต้องหลับตานี้มอง หลับตานี้มอง เรียกว่าแบบสองสสิ่ง

ที่นี้เราพยายามชวนชวายนมาอย่างนี้แล้ว หนูนุขึ้นๆ นี้มองคนก็สองตาเลย หน้าเขาหน้าเราสม่าเสมอ มีหน้ามีตาเสมอทั้งหมด ฐานะของเราถึงจะเป็นเมืองน้อยก็ตาม เมืองน้อยก็เต็มทีของเมืองน้อย สมศักดิ์ศรีของเมืองน้อย เมืองใหญ่สมศักดิ์ศรีเมืองใหญ่มองกันได้ เด็กก็เต็มคน ผู้ใหญ่ก็เต็มคน มองดูกันได้ อันนี้เมืองเล็กเมืองน้อยเมืองใหญ่ก็ตาม ต่างคนต่างมีศักดิ์ศรีด้วยคุณสมบัติอยู่ภายในประเทศของตนเองแล้วมองกันได้ เราหาไว้เราคิดหมดนะ ไปมองเขาอย่ามองแบบสองสสิ่งไม่ได้นะ มองเขาหลับตามอง พวกบ้าพวกตาเดียว พวกตาเดียวเขาว่าเอก เอกตาเดียวประเภทชาติไทยเราด้อยใช้ไม่ได้นะ ต้องเอกไม่มีใครสู้ หนึ่งไม่มีสอง อันนี้เอกตาเดียว ถ้าตานี้บอดไปอีกหมดเลย บอดเลย ต้องเอาให้ตื่นะ นี่ละช่วยชาติไทย

จึงได้เผด็จพี่น้องทั้งหลายเราคิดหมดนะ ไม่ใช่มาพูดเฉยๆ คิดเรียบร้อยทุกอย่าง หน้าเขาหน้าเรา ชาติเขาชาติเรา เรื่องธรรมเป็นธรรม เรื่องโลกเป็นโลก แยกมาเป็นโลกก็ต้องเป็นอย่างนี้แหละ มาเป็นชาติขึ้นวรรณะเป็นฐานะสูงต่ำก็ต้องเป็นอย่างนี้ ถ้าธรรมแล้วเรียบเลยไม่มีปัญหา นี้เราอยู่ในโลก ลูกหลานไทยเราก็อยู่ในโลก อยู่กับเขาเหมือนเขา ต้องให้มองหน้ากันได้ ด้วยฐานะตามกำลังของตน นี่ละถึงได้อุตสาหะพยายามชวนชวายนมา เช่นอย่างเมืองไหนที่มีทองคำน้อยหรือไม่มีทองคำ เงินนี้มีค่า

เมื่อไร ไม่มีนะ นี่เงินไทยเราเวลานี้ก็เท่าไร ที่ฝรั่งมันกลืนไป ๔๒ เหนอ แต่ก่อนมันฟาด ขึ้นถึง ๕๖ บาท นี่ละที่เราร้องโอดโง่ นี่มันเลยห้าสิบบาทก็ไปแล้วนะเมืองไทยเรา ขาดห้าสิบบาทก็กว่าขาดเต็มที่แล้ว ไม่เต็มบาท มาขาดห้าสิบบาทก็ยิ่งว่าขาด นี่ฟาด ๕๖ เมืองไทยเรา ๔๐ สตางค์ใช้ได้ยังไง นี่ละเอาใหญ่ตรงนี้ จึงติดขึ้น ๆ

เดี๋ยวนี้ของเขาก็ ๔๒ ลงมาจาก ๕๖ มาอยู่ ๔๒ อยู่ตรงนี้ละ พอฟัดพอเหวี่ยงกัน ก็เพราะเรามีสมบัติของเราเหมือนกัน คัดค้านต้านทานกันไว้ เขาสูงขึ้นจับหางมันดึงลง เข้าใจไหม ไม่ให้มันขึ้นมากนัก เราจับหางมันดึงลง ฝรั่งมันก็มีหางเหมือนกัน ทำไมจะไม่ไม่มีหาง ตั้งแต่หมาเรายังมีหาง ไ้หรั่งไม่มีหางแสดงว่าเลวสู้หมาเราไม่ได้ ต้องเอาอย่างงั้นซิ เอาละนะพูดไปพวกนี้อ้าปากไม่จับ เอาละพอ (คณะเรือปากน้ำถวายเพื่อก่อสร้างพระธาตุเจดีย์เจ้าคณะ ๒๗,๐๐๐ กว่าบาท) เอ้อ ๆ เอาไปเลยแยกเลย เจดีย์วัดโศการามอยู่ในหัวอกเหมือนกันนะ หัวอกของเรา บอกแล้วเรียบร้อยแล้ว เราได้พิจารณาเรียบร้อย

ในปัจจุบันนี้ยังไม่มีเจดีย์ที่ศักดิ์สิทธิ์วิเศษสด ๆ ร้อน ๆ เหมือนครั้งพุทธกาล แล้วคราวท่านสร้างเจดีย์ธุดงค์ ๑๓ คราวนี้ โดยที่ท่านอาจารย์ลี ท่านเป็นต้นเหตุริเริ่มขึ้นมาเป็นนวมามงคลแก่พี่น้องชาวไทยเราเป็นอย่างมาก ที่นี้เจดีย์นั้นชำรุดทรุดโทรมมาก เราซ่อมแซมใหม่ ตกกลงกันกับท่านทอง เราเป็นหัวคิดวางขึ้นเถอะ เราจะพยายามอาราธนาพระธาตุของครูบาอาจารย์ทั้งหลาย นับแต่หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นลงมา และครูบาอาจารย์ทั้งหลายที่เป็นลูกศิษย์ พ่อแม่ครูจารย์มั่นของเรานี้ เวลาท่านล่วงไปแล้ว อัฐิของท่านกลายเป็นพระธาตุน้อยเมื่อไร รวมแล้วไม่ต่ำกว่า ๒๐ องค์ ที่ท่านล่วงไปแล้ว อัฐิกลายเป็นพระธาตุ ๆ นั่นคือพระอรหันต์แต่ละองค์ ๆ ในครั้งพุทธกาลกับครั้งนี้เสมอ กันหมด เข้าใจ

ที่นี้เราจะยกเจดีย์นี้ขึ้น เพื่ออาราธนาพระธาตุของครูบาอาจารย์ทั้งหลาย เข้ามารวมอยู่ในเจดีย์นี้ แล้วได้กราบไหว้บูชาศักดิ์สิทธิ์วิเศษ ในภาคกลางเป็นจุดศูนย์กลางแห่งเจดีย์ของพระอรหันต์ ชุดปัจจุบันสด ๆ ร้อน ๆ เข้าใจไหม นี่ละให้เป็นที่ศักดิ์สิทธิ์วิเศษ เราจึงพยายามหนุน บอกท่านทองเลยว่าเอาเลยนะทอง งานไม่ให้หยุดชะงัก เอาเงินมีขาดให้ขาด เราบอกงั้นละ เราจะไปหาตีกระเป๋านั้น ๆ ลูกศิษย์เรามีเยอะเราบอกงี้ เราตีได้ทุกกระเป๋าละ เอา ๆ อย่าให้ขาดนะ งานหยุดชะงักเพราะเงินไม่ได้นะ เอาเลย กระเป๋าลูกศิษย์ของเรามีเยอะ เราตีกระเป๋าไหนไม่ได้ห้าต้องได้สิบบ เอะเท่านั้นละ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz